

4) найбільш оптимальне для підприємства залучення та використання різних джерел фінансування.

Управління інноваційною безпекою – це організовані дії, які забезпечують злагоджене функціонування всіх служб, підрозділів і співробітників підприємства з метою інноваційного розвитку підприємства.

Таким чином, управління системою фінансово-економічної безпеки має включати: 1) планування діяльності з забезпечення інноваційної стабільності та інноваційного зростання підприємства; 2) керівництво діяльністю служби безпеки підприємства при вирішенні кризових ситуацій; 3) контроль за дотриманням стратегічних планів забезпечення інноваційної безпеки. Управління інноваційною безпекою дозволяє визначити загрози діяльності підприємств на стадії стратегічного планування, і, відповідно до загроз, визначити об'єкти та суб'єкти захисту, основні цілі та задачі системи, на основі яких формується інноваційна стратегія безпеки та розробляється механізм її забезпечення. Завершальним етапом управління інноваційною безпекою є контроль за отриманими результатами та їх співставлення з планами з можливістю подальшого їх коригування. Основним критерієм ефективності управління інноваційною безпекою є оцінка рівня інноваційного розвитку підприємства. Визначення системи показників оцінки ефективності управління інноваційною безпекою підприємства стане напрямом подальшого дослідження.

Використана література:

1. Камбет С.В. Механізм забезпечення економічної безпеки підприємств загізничної галузі / С.В. Камбет, В.А. Воропай // Науковий вісник: Фінанси, банки, інвестиції. – 2013. – № 2. – С. 106–113.

2. Столбов В.Ф. Особливості управління системою фінансово-економічної безпеки будівельних підприємств / В.Ф. Столбов, Г.М. Шаповал // Науково-технічний збірник «Комунальне господарство міст». – 2013. – № 111. – С. 103–108.

Тенденції іноземного інвестування в економіку України

Попова І.А. к.е.н., доцент кафедри менеджменту і адміністрування

Національного фармацевтичного університету

ira_porova_dik@ukr.net

Кардаш С.О., студент 2 курсу спеціальності «Менеджмент організацій»

Національного фармацевтичного університету

svyatko007@gmail.com

Важливу роль в розвитку національної економіки відіграють іноземні інвестиції. Залучення коштів іноземних інвесторів сприяє активізації інвестиційного процесу, впровадженню нових технологій, використанню передового зарубіжного досвіду, розвитку малого і середнього бізнесу,

зростанню інвестиційного потенціалу територій та ін. У період переходу до ринкової економіки іноземні інвестиції використовують для розвитку базових (ракетно-космічна, літакобудівна, суднобудівна, інформаційна, біотехнологічна) та інших галузей (харчова, переробна, торгівля, легка промисловість та ін.).

Теоретичні та практичні аспекти іноземного інвестування є однією з найактуальніших тем дослідження багатьох зарубіжних та вітчизняних науковців, зокрема С.Реверчука, В.Федоренка, Т.Проценка, В.Солдатенка, Д. Степанова, Е.Дж.Долан, Г.Іванова, Л.Ігоніна, Д.Єндовицький, У.Шарпа та ін.

В Україні практично сформовано правове поле для здійснення інвестиційної діяльності. Зокрема, діяльність у сфері іноземного інвестування регулюється Законами України: «Про режим іноземного інвестування», «Про захист іноземних інвестицій в Україні», «Про усунення дискримінації в оподаткуванні суб'єктів підприємницької діяльності, створених з використанням майна та коштів вітчизняного походження».

Підвищенню інвестиційної привабливості України для іноземних інвесторів сприяло також: підписання міждержавних угод про сприяння і взаємний захист інвестицій з понад 70 країнами світу; укладання 60 міжнародних договорів про уникнення подвійного оподаткування практично з усіма країнами СНД, Європи, багатьма країнами Азії, Північної та Південної Америки і кількома країнами Африки; ратифікація Україною Вашингтонської Конвенції про порядок вирішення інвестиційних спорів між державами та іноземними особами; набуття 16 травня 2008 р. Україною статусу члена СОТ; утворення 28 січня 2009 р. Національного агентства України з іноземних інвестицій та розвитку (Укрзовнішінвест) – спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади із забезпечення проведення державної політики у сфері сприяння іноземному інвестуванню національної економіки. Агентство займається розробкою проектів та цільових планів інвестиційного розвитку теорій, а також удосконаленням нормативно-правової бази з питань іноземного інвестування; підписання з ЄС угоди про асоціацію у 2014 році та вступ у зону вільної торгівлі.

Так, іноземні інвестори вклали в економіку України в минулому році 4,406 млрд дол. прямих інвестицій (акціонерного капіталу), що на 642 млн. дол., або на 17,1%, більше показника за 2015 рік. (рис. 1)

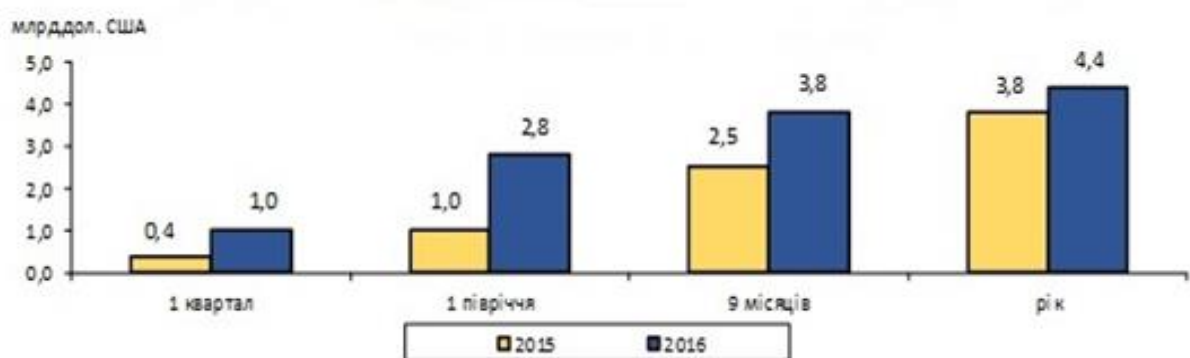

Рис. 1 Динаміка надходження інвестицій в Україну

Згідно з даними, в 2016 році інвестиції надходили з 77 країн світу, при цьому основними інвесторами, на яких довелося майже 70% загального обсягу інвестицій, стали Росія - 1,667 млрд дол., Кіпр - 427,7 млн дол., Великобританія - 403,9 млн дол., Нідерланди - 255 млн дол. і Австрія - 249,9 млн дол. (рис. 2)

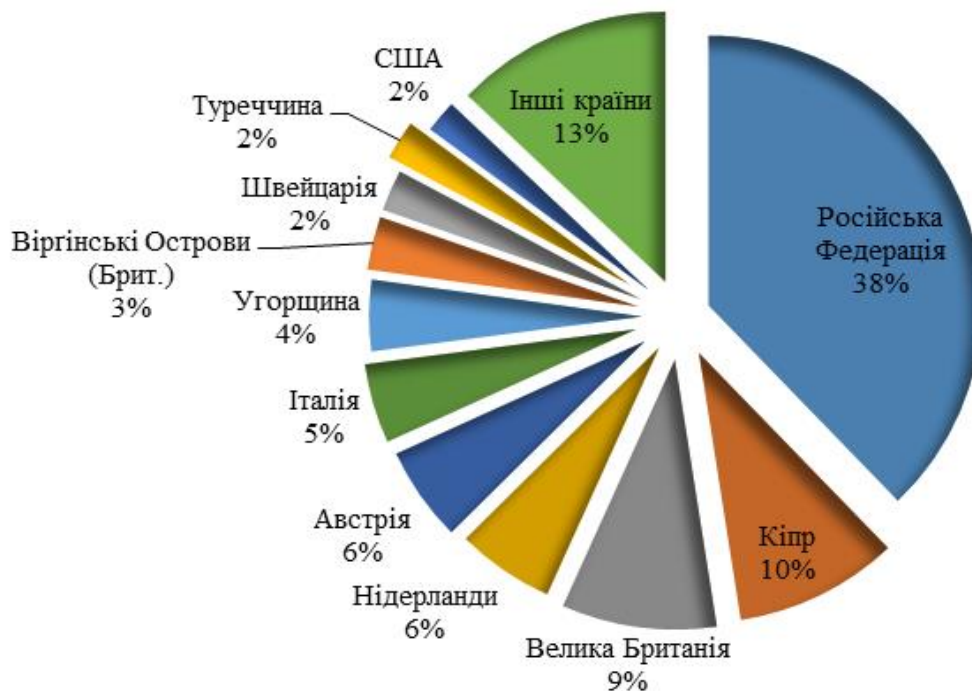

Рис. 2 Структура надходження іноземних інвестицій в економіку України в 2016 році

Найбільші обсяги прямих інвестицій були спрямовані в фінансову і страхову діяльність - 2,825 млрд дол., торгівлю і ремонт автотранспорту - 524,9 млн дол. і промисловість - 475,2 млн дол.

Обсяг прямих інвестицій (акціонерного капіталу) підприємств - резидентів України в економіку країн світу в 2016 році становить 20,7 млн дол., що на 25,8% менше показника за 2015 рік на рівні 27,9 млн дол.

У 2016 році українські підприємства здійснили вкладення прямих інвестицій в 15 країн світу, при цьому найбільші обсяги припали на Кіпр, Віргінські острови, Австрію і РФ.

Ймовірно, що збройний конфлікт впливає на інвестиційні потоки в Україну. Політичний ризик інвестування в Україну все ще дуже високий.

В той же час деякі іноземні компанії не побоялись військових дій. Наприклад, французька компанія Biocodex інвестує у фармацевтичний ринок, попит на якому менш волатильний.

Американська Cargill та китайська Cofco інвестують в логістику сільського господарства. Французька Nexans і японська Fujikura розпочали промислове виробництво у Львівській області, використовуючи такі переваги України як освічена та дешева робоча сила і близькість до європейських ринків. Успіх цих інвестицій може стати сигналом для інших потенційних інвесторів.

Справді, інвестори звертають увагу на чимало чинників як економічного, так і політичного характеру. Згідно з опитуванням MIGA, керівники мультинаціональних корпорацій у країнах із конфліктами більше турбуються непередбачуваними та безсистемними змінами державної політики щодо їхніх інвестицій, ніж питаннями безпеки. 62% опитаних визначили «регуляторні зміни» як основний політичний ризик, тоді як лише 15% та 4% відповіли, що війна та тероризм є основними загрозами для їхніх інвестицій. В країнах, що розвиваються, найбільше інвесторів постраждало саме від втручання уряду – регуляторних змін, невиконання контрактів, обмежень на трансфер і конвертацію прибутків та активів або порушення суверенних гарантій – а не від військових дій.

Узагальнюючи вищенаведене, слід зазначити, що Україна володіє досить потужним, однак нереалізованим, інвестиційним потенціалом, розвиток якого стримується чинниками переважно макроекономічного характеру.

Це дозволяє стверджувати про необхідність обґрунтування та імплементації виваженої політики, в межах якої доцільними є підвищення прозорості інвестиційного ринку, удосконалення системи захисту іноземних інвестицій, раціоналізація галузевого розподілу іноземних інвестицій шляхом розробки та впровадження системи заходів інвестиційного та структурного спрямування, спрощення регуляторних процедур ведення бізнесу.

Реалізація вищезазначених заходів сприятиме підвищенню інвестиційної привабливості економіки України та її аграрного сектора на міжнародному ринку капіталу, що прискорить процес відтворення та нарощування їх потенціалу, соціально-економічний розвиток країни.

Формування стратегії інноваційного розвитку фармацевтичного виробництва

Посилкіна О.В., докт. фарм. наук, проф., зав. кафедрою управління та економіки підприємства Національного фармацевтичного університету

Захарченко Х.В., студентка 2 курсу спеціальності «Економіка підприємства» Національного фармацевтичного університету

Сьогодні необхідним є перехід фармацевтичної галузі України до інноваційної моделі розвитку, що дозволить збільшити на фармацевтичному ринку України частку доступних за ціною вітчизняних препаратів.

Мета роботи – аналіз сучасного стану, напрямів і тенденцій розвитку інноваційної діяльності в області фармацевтичної науки та виробництва в Україні та за кордоном.

Виявлено, що головними напрямками формування стратегії інноваційного розвитку фармацевтичних компаній на найближчу перспективу можуть бути такі стратегії: «нарощування», «позичання», «переносу». Стратегія «нарощування» передбачає використання власного науково-технічного потенціалу і залучення зарубіжного досвіду. Стратегія «позичання», яка полягає в тому, щоб спираю-